Gerçek

SAYI: 83 19 MART 1979 FİYATI: 3 5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHRA DEMOKRATİK ARAP CUMHURİYETİNİN 3. KURULUŞ YILDÖNÜMÜ TORENLERİNE KATILMAK ÜZERE POLISARIO CEPHESİNİN DAVETLİSİ OLARAK BATI SAHRA'YA GİDEN TSİP MYK ÜYELERİ ALİ KAR VE TEKTAŞ AĞAOĞLU YURDA DÖNDÜLER.

Ali Kar ve Tektaş Ağaoğlu'nun Batı Sahra Halkının Kurtuluş Savaşıyla İlgili İzlenimlerini Önümüzdeki Hafta Yayınlıyacağız.

İşçilerin Parababaları Uğruna Yapacak Hiç Bir Fedakarlıkları Olamaz

Ecevit'in İşçi Temsilcileriyle Görüşmesi ve DİSK'in Önerileri

Başbakan Ecevit, parababaları temsilcileriyle yaptığı görüşmeden sonra işçi temsilcileriyle, Türk-İş Genel Başkanı Halil Tunç ve DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'le de görüştü. Başbakan'ın, hazırlandığı söylenen «ekonomik tedbirler paketi»nin uygulanması ve bundan sonuç alınması için gerekli «özveri» (fedakârlık) taleplerini işçi temsilcilerine iletti-ği anlaşılıyor.

S a r ı sendikacıların şahı Tunç, hemen yola gelmiş ve «güç zamanlarda birlik - beraberlik gerektiği» kabilinden sözlerle işçiler adına fedakârlık vaadinde bulunmuştur. Bir takım sorunların - işçi - işveren - hükümet temsilcileri tarafından ortaklaşa «çözülmesi» gibi parababalarının ötedenberi ısrarla ileri sürdükleri bir talebe de alecale «evet» demiştir.

Buna karşılık DİSK Genel Başkanı Ecevit'le yaptığı görüşmede Başbakana işçi sınıfı adına

DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk

bir dizi ekonomik ve demokratik önlem önerisi sunmuştur. Bunlar günümüz koşullarında ekonomik darboğazdan çıkışa katkısı olabilecek ve uygulandığı takdirde işçilerin desteğini kazanabilecek önlemlerdir.

Gerçi DİSK'in önerdiği önlemlerin, işçi sınıfının ve emekçi halkın gerçek kurtuluşunu sağlayabilmeye yeterli kapsam ve nitelikte olmadığı çok açık. Öylesi önlemlerin kapsamı çok daha geniş, niteliği de çok farklı olmak gerekir. Onu da ancak işçi sınıfımızın başını çektiği Demokratik Halk İktidarı gerçekleştirebilir.

Ne var ki bugün için bunalımdan emekçilerin zararına olmayacak bir çıkışa ancak bu tür önlemlerin katkısı olabilir.

Dolayısıyla, alınması gereken önlemler bugün için bunlar olabilir ancak. Yoksa hükümetin işverenlerle ve İMF temsilcileriyle kapalı kapılar ardında kotardığı «çareler»in işçilere ve tüm emekçilere dayatılmasına işçi sınıfı o l a n c a imkânlarıyla karşı çıkacaktır. Hükümet ve hükümetin başı salâka çıkmak için «özveri»den başka çare göremiyorsa, onu işçilerden değil, bencil çıkarları uğruna bunca enkazın halkın omuzlarına yıkıldığı işverenlerden talep etmelidir! DİSK'in önerileri de, zaten, öz olarak bunu içermektedir.

DİSK NE ÖNERDİ

1 — «NATO, CENTO gibi askeri ve IMF, AET gibi ekonomik alandaki uluslararası kuruluşların ülkemizin iç işlerine karışmak niteliğinde olan tüm telkin ve dayatmalarına karşı çıkılmalıdır. IMF'nin önerileri reddedilmelidir.

2 — Sıkıyönetim, Kahramanmaraş dışındaki illerde gereksizdir. Bu illerde görülen şiddet olayları ne sıkıyönetimi gerektirecek ne de onunla önlenebilecek olaylardır. Sıkıyönetim kitlesel şiddet eylemlerine karşı önlem olabilir, tek tek işlenen cinayet ve eylemlerde etkin olamaz.

3 — Şiddet eylemleri politik bir sorundur. Her şeyden önce hükümetin faşizmle ve faşist eğilimlerle ve güçlerle mücadele etmeye ve bunların üzerine yürümeye karar vermesi gerekir.

4 — Ticaret kesimindeki büyük rantlar kamuya maledilmelidir. Ticaretinden büyük kârlar sağlayan demir çelik, traktör kamyon, otobüs gibi malların kamu eliyle dağıtımı sağlanmalıdır.

5 — Kent arsaları kamulaştırılmalıdır. Böylece arsa spekülasyonu ve haksız kazançlar önlenir.

6 — Banka kredileri denetlenmeli, kamu bankalarının olanakları arttırılmalı ve kamu sektörünün güçlendirilmesi için kredilerin bu yöne yönlendirilmesi sağlanmalıdır.

7 — Kiralar hakkında Yargıtay'ın fiyat endekslerine ilişkin kararı yaygınlaştırılmalıdır.

8 — Ücretlilerin vergi yükünü hafifletecek düzenleme yapılmalı, ayrı ücretleri birleştirmek ve kıdem tazminatını vergilemek gibi uygulamalardan kaçınılmalıdır.

9 — Asgari ücretler artırılarak yeniden saptanmalıdır.

10 — Çalışma sorunları ve iş hayatı ile ilgili olarak şu önlemler alınmalıdır:

- Grev hakkına konulan kısıtlamalar kaldırılıp genel grev yasallaştırılsın.
- Lokavt yasaklansın.
- Referandum yasallaştırılsın.
- Memurlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınsın.
- İşçi, memur ayırımı çalışandan yana kesin sonuca bağlansın.
- İş yasasının işten çıkarma ile ilgili maddeleri haksız işten çıkarmayı önleyecek biçimde düzenlensin.
- Hükümet grev ertelemesi kararlarında dikkatli olsun.
- İşsizlik sigortası ivedilikle kurulsun.
- Ceza yasasının 141 ve 142. maddeleri kaldırılarak, işçi sınıfının siyasal örgütlenmesine konulmuş olan yasağa son verilsin.»

Tedbirler Paketi Tekelleri Memnun Etti

- SANAYI ODALARI BİRLİĞİ BAŞKANI SAKIP SABANCI TEDBİRLERİ «GERÇEKÇİ» BULDUKLARINI BELİRTTİ

Parababaları, Ecevit'in tedbir paketinden ve emekçileri fedakârlığa çağırmasından çok memnun kaldılar!

Hükümetin «Ekonomiyi Güçlendirme Programı» adını verdiği tedbirler paketi, işverenleri memnun etti. Başkan'la bu konuda görüştükten sonra bir açıklama yapan Sanayi Odaları Birliği Başkanı Sakıp Sabancı, görüşmeden memnun ayrıldıklarını ve hükümetin hazırladığı paketin «gerçekçi» olduğunu belirtti.

Sabancı'nın «gerçekçi» diye nitelemesi, hazırlanan tedbirler paketinin niteliğini göstermektedir. Demek ki, tekelci parababalarının istediği şekilde, emekçilere kemer sıktırarak bir tedbirler paketi hazırlamış hükümet. Anlaşılan, hükümet bu işte epey de ileri gitmiş. Çünkü. tekelci parababalarını memnun etmenin kolay olmadığını, tüccar zihniyetiyle, daha çok taviz kopartabilmek için hep hoşnutsuz görünmeye çalıştıklarını herkes bilir.

Lafta aksini iddia etse de, sosyal demokrasinin hazırladığı tedbirler paketi, İMF'nin yani emperyalizmin dayattığı «tedbirler» yönündedir. Parça parça da olsa, İMF'nin dayatmalarını hayata geçirmek, böylelikle kapalı olan dış kredi musluklarını açabilmek hevesi içerisindedir sosyal demokrasi. Bunun için de, en başta emekçilere kemer sıktırmak amacındadır. Parababalarını ziyadesiyle memnun eden tedbirler paketi de bunu açıkça göstermektedir.

TSİP'in «Demokratik Haklar» Kampanyası Sürüyor

- İZMİR - ÇANAKKALE - DÜZCE - KOCAELİ - ORDU - ESPİYE - BAFRA'DA YAPILAN TOPLANTILARA EMEKÇİLER BÜYÜK İLGİ GÖSTERDİ
- TOPLANTILAR ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE YURT DÜZEYİNDE SÜRECEK

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 25 Mart'ta Isparta'da düzenlediği «Demokratik hak ve özgürlüklerle» ilgili toplantısı, Isparta belediyesi tarafından çeşitli engeller çıkartılarak baltalanmak istenmiştir.

Toplantıya yer sağlamak için belediyeye başvuran il yöneticilerinin karşısına çeşitli bürokratik engellemeler çıkartılmış, bununla da yetinilmeyerek b i z z a t belediyede görevli kişiler il yöneticisi Cevat Keskin'in üzerine saldırmışlardır. Sözkonusu, saldırının encümenlik ve Belediye Başkanı odasında ceryan etmesi saldırının kimler tarafından düzenlendiğini göstermektedir.

Baskılara ve engellemelere rağmen Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin yurt çapında toplantıları sürmektedir. İzmir, Çanakkale, Kocaeli toplantılarından sonra geçtiğimiz gün Düzce, Espiye, Ordu ve Bafra'da yapıldı. Emekçilerin kitlesel olarak katıldıkları toplantılarda konuşan Parti merkez yöneticileri ve yerel yöneticiler, emekçilerin hak ve özgürlükleri üzerindeki kısıtlamalara, çekilmez hale gelen hayat şartlarına değinerek, bundan sosyal demokrat hükümetin sorumlu olduğunu belirttiler. Konuşmacılar ayrıca, sıkıyönetim uygulamalarının, varolan baskılara yeni baskıların eklenmesinden başka bir şey olmadığını belirttiler.

TSİP toplantıları gelecek günlerde de sürecektir.

Birinci Sigarası Bile Karaborsaya Düştü

Yoklar Ülkesi Türkiye

Zengin mahallelerin çocuklarını göremezsiniz bu kuyruklarda ...

Zamlar, yoklar büyük bir hızla artmaya, kuyruklar uzamaya devam ediyor. Yoklar listesine her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Yoklar arttıkça, kuyruklar uzuyor. Gazeteler, en uzun kuyruk fotoğrafını basabilmek için birbirleriyle yarışıyor. Başı sonu belli olmayan kuyruklarda bekleyenlerin çoğu, aradıkları mal çabucak tükendiğinden elleri boş dönüyorlar.

Yoklar listesini sıralayabilmek bir hayli zor. Çünkü habire kabarıyor. En temel ihtiyaç maddeleri bir bir piyasadan çekiliyor. Mazot ve benzin yokluğundan, otobüsler, kamyonlar, büyük şehirlerde dolmuşlar, vapurlar işlemez hale geldi. Tüpgaz yoklar listesine iyice yerleşti. Gaz da çoktandır bulunmazlar listesinin en başında yer aldığından, eski gaz ocaklarını bile kullanmak mümkün değil. Daha bir kaç ay evvel Birinci sigarasının karaborsaya düşeceği kimsenin aklına gelmezdi, ama bugün o da gerçekleşti: Bir paket Birinci karaborsada 10 liradan alıcı buluyor!

Yokların kuyrukları, kuyrukların z a m l a r ı artırdığı bu içinden çıkılmaz çember emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizmin, bu sömürü ve baskı düzeninin halkımıza «armağanı»dır. İşbaşındaki sosyal demokrat ağırlıklı hükümet, emperyalizme bağımlılığın sonucu olan ekonomik «darboğaz»dan çıkmanın yolunu, emperyalizme bağımlığı daha da arttırarak sözümona bulmaya çabalarken, Türkiye'nin yoklar ülkesi haline gelmesi, zamların birbirini kovalaması, halkın kuyruklarda dokuz doğurması, yani hayatın daha da çekilmez bir duruma gelmesi kaçınılmazdır.

gerçek durum — DİSK'in Uyarısı

Türkiye'nin, tarihinde yaşadığı en ağır bunalımın içinde bulunduğu hususunda herkes hemfikir. Farklı olan nokta, bu bunalımdan nasıl çıkılacağı konusunda düğümleniyor.

Parababaları, bu bunalımın esas sorumlusu oldukları halde, kendilerinden en ufak bir fedakârlıkta bulunmaya, yani kârlarını bir kuruş dahi azaltmaya asla yanaşmadıkları için, emekçi halkın fedakârlık yapmasını istiyorlar. Yani, bunalımın yükünü emekçilere yıkmak, halka daha çok kemerleri sıktırmak istiyorlar. Bunu sağlamak için de, halk güçlerinin üzerindeki baskının arttırılmasını, demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasını talep ediyorlar.

Buna karşılık, halk güçlerimiz de kendi görüş ve taleplerini açık bir şekilde ortaya koyuyorlar. Son olarak Hükümetin hazırladığı ekonomik tedbirler paketi konusunda Başbakan'la bir görüşme yapan DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun hazırladığı bir istek ve öneriler mektubunu Ecevit'e verdi.

DİSK'in önerileri arasında, ekonomik tedbirlerin yanısıra, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesine yönelik talepler de yer alıyor. Sıkıyönetimin kaldırılması, faşist odakların üzerine gidilmesi, 141-142'nin kaldırılması, referandumun yasallaşması, memurlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakının tanınması, lokavtın yasaklanması, genel grev hakının yasallaşması gibi taleplerin yer aldığı DİSK'in mektubu, demokrasi mücadelesi açısından önemli bir belge niteliği taşımaktadır.

Nasıl ki, parababaları halka kemer sıktırma özlemiyle birlikte demokrasiyi kısıtlayacak önlemler istemektedirler, halk güçlerimiz de, bunalımın yükünün emekçilerin yüklenmesine karşı çıkarken, demokrasinin sınırlarının genişletilmesi için mücadele etmektedirler. Çünkü bu ikisi, birbirinden ayrı düşünülemez. Demokrasi mücadelesi geliştikçe demokratik hak ve özgürlükler arttıkça, parabablarının dayatmalarını boşa çıkarmak mümkün olabilecektir. Ancak bu sayede, emekçilerden yana ve yurt çıkarına önlemlerle bunalımdan çıkış yolları açılacaktır.

Sosyal Demokrasinin Aczi

YOKLUĞA ÇARE: PAHALILIK!

«TEDBİR PAKETİ»NDEN ZAM ÇIKTI.

CHP hükümeti getirdiği yeni «tedbir paketi» ile aczini bir kere daha açıkça ortaya koydu. Yokluğa karşı «çare» olarak halkın en zorunlu ihtiyaç maddelerini pahalılaştırmayı seçti. Yani, ürettikleri ya da ellerinde tuttukları ihtiyaç maddelerinin fiyatını arttırmak için suni yokluk yaratan tekelcilerin, aracıların, istifçilerin, karaborsacıların baskısına boyun eğdi.

Bunca pahalılık yetmezmiş gibi, işçilerin toplu sözleşme döneminin hemen de öncesinde, zorunlu ihtiyaç maddeleri fiyatları ateş pahası oldu. Bu arada süt, tereyağı, sabun gibi maddelerin fiyatları serbest bırakılarak onların da alabildiğine pahalanması sağlanıyor.

Amaç, tüketimi kısmak. Bunu ~~IMF ve parababaları~~ istiyor.

Bu fiyatlarla kimin tüketiminin kısıldığı ise ortada: Yoksulların ,emekçilerin! Yani nüfusun muazzam çoğunluğunu oluşturanların, halkın!

Hükümet boş vaadlerden ve cafcaflı sözlerden sonra «çare»yi, emekçiler için hayatı büsbütün dayanılmaz kılmakta gördükçe, halkımız da asıl ÇARE'nin nerde olduğunu daha iyi görmeye başlıyor. Sahte umutlar bir bir yıkılıyor. Demokrasinin nimeti daha iyi anlaşılıyor. Ve emperyalizme bel bağlamaktan, faşizmden, kapitalizmden hiçbir çıkarı olmayan kitleler kurtuluşun bu sömürü düzenine son vermekte olduğu bilincine gittikçe daha çok yaklaşıyorlar.

Bu zamları yapanlar ve yaptıranlar bugünü geçiştirmeye çalışıyorlar. Gelecek ise bu zamlardan hiçbir çıkarı olmayanların, emekçilerindir!

İran ve Pakistan Ayrılınca
CENTO ÇÖKTÜ

Emperyalist askeri kuşaklar çöküyor

İran ve Pakistan'ın CENTO adlı askeri pakt'tan çekilmeleriyle, emperyalizmin sosyalist sistemi askeri paktlarla kuşatma ve Orta Doğu halklarının emperyalizmin ve işbirlikçilerinin sultasından kurtulma çabalarını engelleme politikası önemli bir darbe yedi.

Emperyalizm bu paktın temelini Bağdat Paktı adıyla atmıştı. Orta Doğu'daki petrol çıkarlarını savunmayı, üye ülkeler içinde sömürü düzenini yıkmayı amaçlayan ilerici hareketleri «pakt üyelerine dolaylı bir saldırı kabul edip» bastırmayı ve sosyalist ülkelere karşı bir tehdit aracı oluşturmayı hedefleyen bu örgüte Irak, İran, Türkiye, İngiltere ve ABD katılmışlardı. Her ne kadar İngiltere ve ABD «gözlemci üye» sıfatını taşıyorlarsa da örgütün kontrolünü tamamen ellerinde tutuyorlardı.

Ama işler planlandığı gibi gitmedi. Çünkü halkların emperyalizmin kölelik boyunduruğuna karşı direncinin mertebesi hesaplanamamıştı. İlk darbe Irak'tan geldi. Irak'taki işbirlikçi yönetim devrildi ve Irak Pakt'tan çekildi. Emperyalizm bu sefer örgütün adını CENTO'ya çevirip İran, Pakistan ve Türkiye'nin başını bağlamayı hesapladı. İngiltere ve ABD gene «gözlemci» sıfatıyla pakta üyeydiler.

İran'daki halk devrimi emperyalizmin bu örgütüne son darbeyi indirip onu darmaduman etti. İran'ın pakt'tan çekilmesinin kaçınılmaz olduğunu gören Pakistan örgütün bir işe yaramayacağını anlayıp, bağlantısız ülkeler arasında prestij kazanmak amacıyla elini çabuk tuttu. Ardarda yapılan açıklamalarla İran ve Pakistan CENTO'dan çekildiler.

Ve Türkiye yıllarca özellikle Arap halklarının kurtuluş mücadelelerine karşı işletilmiş böylesine karanlık amaçlı bir örgütte emperyalist patronları İngiltere ve ABD ile başbaşa kaldı.

Böylece emperyalizmin bir örgütü daha tarihe karışıyor. Bu süreç emperyalizmin kendisi tarihe karışıncaya kadar devam edecek.

ABD, Mısır ile İsrail'i Başgöz Etmeyi Başarmış !

● CARTER'IN ORTA DOĞU GEZİSİ SONUCUNDA ANLAŞMA İÇİN PÜRÜZ NOKTALARIN GİDERİLDİĞİ BİLDİRİLİYOR

● MISIR'I İKNA ETMEK İÇİN CARTER BÜYÜK YARDIM ÖNERDİ

● MISIR-İSRAİL ANLAŞMASININ İKİ HAFTA İÇİNDE İMZALANACAĞI AÇIKLANDI

Mısır ile İsrail arasında uzun süredir sürüncemede kalan sahte barış görüşmelerini biran önce bitirme ve emperyalizm açısından, (tabii İsrail açısından da) olumlu bir sonuca vardırmak son zamanlarda çok acilleşmişti. İran halk devrimi sonucunda, emperyalizm açısından meydana gelen boşluklar İsrail ve Mısır tarafından biran önce doldurulmak zorundaydı.

İşte ABD başkanı Carter geçen hafta bu amaçla Orta Doğu'ya gitmişti. Carter önce Mısır'a gitti. Sedat'la görüştü. Sonra İsrail'e gitti. Oradan tekrar Mısır'a döndü. Sedat'a görüşme sonuçlarını onaylattı ve Mısırdan ayrılırken İsrail'e telefon açıp müjdeyi verdi.

Anlaşmanın koşulları henüz açıklanmış değil. Ancak Mısır dışişleri bakanı İsrail'e petrol satmayı kabul ettiklerini açıkladı. Böylece Mısır İsrail'e petrol satan ilk ve tek Arap ülkesi olacak. Bu petrolü kullanan İsrail tankları da yurtlarını işgalden kurtarmak isteyen Arapların ve Filistinlilerin üzerine yürüyecek. İsrail'le tek başına barış imzalamanın İHANET demek olduğu boşuna söylenmedi.

Bir diğer anlaşmazlık konusu ise şuydu: İsrail, ilerde başka Arap ülkeleri ile arasında savaş çıkarsa Mısır'ın bu savaşa katılmamayı taahhüt etmesini istiyordu. Bu konuda henüz bir açıklama yapılmadı. Muhtemelen anlaşmanın bu maddesi açıklanmayan gizli maddeler arasında kalacaktır. İsrail'in çok önem verdiği ve iki cephede birden savaşmaktan kendisini kurtaracak bu konunun anlaşma şartları arasında bulunması kuvvetle muhtemeldir.

Ön planda emperyalist patron, geride uşağı Arap halklarına karşı komplolar kuruyor

Carter'ın Mısır burjuvazisinin açgözlerini doyurup anlaşmaya onları razı etmek için büyük bir yardım önerdiği ve bunun miktarının 10 milyar doları bulacağı açıklandı. Böylece emperyalizm kaşıkla verip sapıyla çıkarmadaki uzmanlığının verdiği rahatlıkla işbirlikçilerin önüne yağlı bir kemik atmış oldu.

Mısır-İsrail anlaşmasının iki hafta içinde Washington'da imzalanması bekleniyor. Bu anlaşma emperyalizmin umutlarının aksine, Orta Doğu'daki kalelerin çökmesini hızlandırmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Mısır'daki işbirlikçi yönetim topun ağzındadır. Ve Mısır halkı tüm bu utanç verici anlaşmaları birer birer yırtacaktrı. Hem de pek uzak olmayan bir gelecekte.

EĞİTİM KÖŞESİ

8 Mart'ın Anlamı ve Önemi

Demokratik Kadın Birliği (DKB) Türkiye'nin çeşitli illerinde düzenlediği toplantılarla 8 Mart dünya kadınlar gününü kutladı. Bu toplantılara binlerce emekçi kadın katıldı, kendi sorunlarının dile gelişine tanık oldu. 8 Mart'ın anlamı ve emekçilerin mücadelesindeki önemi nedir?

8 Mart 1857 tarihinde Amerika'da kadınlar, «eşit işe eşit ücret» mücadelesini başlattılar. Çünkü kapitalist soygun düzeni, eskiye nazaran kadınları çalışma hayatına çekiyor, ancak, soygun dişlileri arasında onların emeğini çok daha ucuza gaspetmenin mekanizmasını da yaratıyordu. Aynı işi yapan iki insandan biri, eğer kadınsa, daha az ücret alıyordu. Kaldı ki bunlara ek olarak, kadınların çalışma koşulları erkeklerinkinden çok daha zordu çünkü, onların omuzlarında, geleneksel olarak ev işleri, çocuk bakımı gibi ağır işler vardı. Erkek karşısındaki eşitsiz konumu da hesaba katılırsa, kapitalist toplum kadını, tarihte görülmedik biçimde eziyor ve sömürüyordu.

Aynı şartlar günümüzde de sürmektedir. Bu nedenle kadınların, kapitalizmin sömürü ve istismarıyla birlikte, tarihi ezilmişlik ve horlanmışlığa karşı mücadeleleri de sürmektedir. Bugün dünyanın her yanında kadınlar, kapitalizmin kendilerine hazırladığı zor şartlardan kurtulmak, özgür ve mutlu insanlar olabilmek için savaşmaktadırlar. Bu mücadelede 8 Mart, ilk çıkış noktası olarak bir değere, bir sembolik öneme sahiptir.

Ancak kadınların mücadelesi, önüne koyduğu somut hedefler bakımından hem genel, hem de özel bir takım karakterlere sahiptir. Kapitalist sömürüye karşı, bütün emekçilerin verdiği mücadele içinde kadınlar, birer emekçidirler ve emekçilerin genel mücadelesinin başarısı, onların da kurtuluşu olacaktır. Bunun yanında kadınlar, kendi özel sorunlarının ve taleplerinin çözümü için mücadele vermektedirler ve bu yanıyla onların mücadelesi, erkeklerinkinden farklı olarak, kadınlara yönelik ayrıcalıklı istismar ve sömürü koşullarını ortadan kaldırmaya yöneliktir.

Kadınların kurtuluşu sorunu bu ikili yanıyla ele alındığında, onun örgütlenmesi sorunu da doğru olarak çözülebilir. Kadın, emekçiler kitlesinin bir parçası olmadan önce, kadın kitlesinin bir üyesidir ve bu kitlenin sorunlarıyla yüzyüzedir. Bu sorunları çözmek için demokratik haklarını elde etmelidir, bunun araçlarından biri olarak DEMOKRATİK KADIN BİRLİĞİ'ni yaratıp güçlendirmelidir. Ve bundan ayrılmayan, bu görevi tamamlayan bir başka görev olarak da, emekçilerin mücadelesine kitlesel olarak katılmalı, kendisiyle birlikte bütün emekçilerin veya bütün emekçilerle birlikte kendi kurtuluşunun gerçekleşeceğini görmelidir.

8 Mart 1857, kadınların demokratik mücadele geleneğinin başladığı bir noktadır. Hem dünya kadınları için ve hem de dünyanın bütün emekçileri için önemli bir gündür. Adına DÜNYA KADINLAR GÜNÜ deniyor ve adına uygun olarak, dünyanın bütün ülkelerinde, kadınlar ve emekçiler tarafından kutlanıyor.

Çin, Vietnam'da Saldırganlığını Sürdürüyor

● ÇİN BİRLİKLERİ HALKA ZULMEDİYOR

● 25.000 İŞÇİ GÖNÜLLÜ OLARAK VİETNAM ORDUSUNA YAZILDI

Geri çekildiğini ilan etmesine rağmen saldırgan Çin birlikleri Vietnam topraklarında oyalanıyorlar. Bazı bölgelerde geri çekilen Çin kuvvetleri herşeyi yakıp yıkıyorlar. Örneğin Lang Son kentini boşaltan Çin birlikleri elektrik istasyonunu, demiryolu şebekesini, fabrika ve kentleri tamamen tahrip ettiler. Çin askerleri işgalleri altındaki bölgelerde halka barbarca zülmediyorlar. Evler yakılıyor, siviller acımasızca öldürülüyor.

Öte yandan Vietnam halkı Maocu saldırganlara karşı kahramanca mücadelesini sürdürüyor. Halk orduya yazılıp bu saldırıyı püskürtmek için seferber vaziyette. Sadece başkent Hanoi'de 25 bin işçi ve 2000 yüksek okul öğrencisi gönüllü olarak orduya yazıldı.

Maocu saldırganlar biryandan da Vietnam'ın komşusu Laos sınırında da yığınak yapıyorlar. Laos hükümeti Çin'in Laos'a karşı askeri kışkırtma politikası izlediğini, casus ve ajanlar yolladığını açıkladı.

Mao öldü, Maoculuk da gömülecek

Geçtiğimiz hafta Laos ile Vietnam arasında ekonomik, kültürel bilimsel ve teknik alanlarda işbirliği yapılmasını öngören bir anlaşma imzalandı. Böylece Güney Doğu Asya'da sosyalizm daha da güçlenmiş oldu.

Çin Komünist Partisi'nde Bölünmeler Ortaya Çıktı

● MAOCULAR KENDİLERİNE KARŞI ÇIKANLARIN EYLEMLERİNİ AMERİKA'DA YAPILAN SAVAŞ ALEYHTARI EYLEMLERE BENZETTİ

Maoculuğun sosyalizmin tüm ilkelerini ayaklar altına alan politikası Çin işçi sınıfı içinde tepkiler uyandırıyor. Bu tepkilerin gücü şimdilik belli değil. Ancak Çin'in Vietnam'a karşı düzenlediği caniyane saldırı yönetime karşı işçi sınıfı muhalefetini güçlendirmiş durumda. O kadar ki Maocuların resmi organı «Halkın Günlüğü» gazetesi Çin Komünist Partisi içinde bölünmelerin olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı. Aynı gazete Çin yönetimine karşı çıkanları Amerika'nın Vietnam'a saldırısına karşı çıkanlara benzeten bir yazı yayınladı. Böylece Maocular ABD'nin Vietnam saldırısını, meşru, ona karşı çıkan Amerikan halkının davranışını gayri meşru sayıyorlar. Yani kendilerinin Vietnam saldırısına karşı çıkanlar da Amerika'nın Vietnam'a saldırısına karşı çıkanlar da eşit derecede «kötü»dürler

Öte yandan Vietnam hükümeti Çin'de gizli bir radyo istasyonunun faaliyete geçtiğini ve Maocu yönetimi şiddetle eleştirdiğini açıklamıştır.

İşçi sınıfının düşmanı, halkların düşmanı, barışın, insanlığın düşmanı olan gerici, karşı devrimci Maoculuk giderek daha çok batağa gömülecek ve en ağır darbeyi baskısı altında tuttuğu Çin işçi sınıfı ve emekçi halkından yiyecektir.

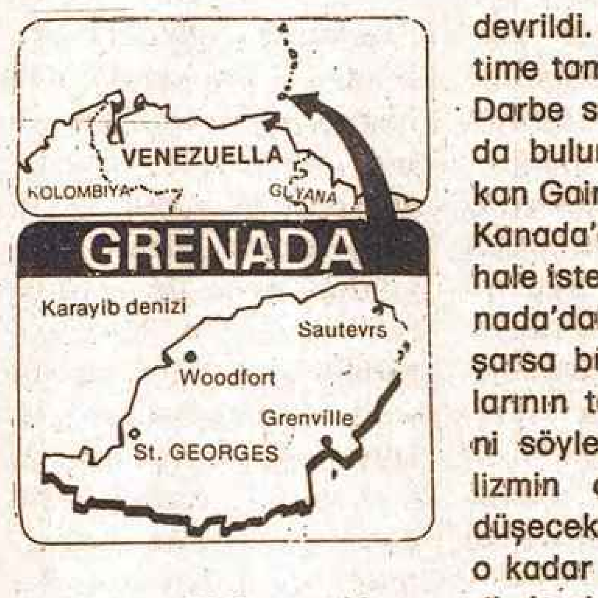
Fransa'da İşçiler Bir Basın Ağasını Dize Getirdi

● ESKİ BİR FAŞİST OLAN PATRON İŞÇİLERİN İSTEKLERİNİ KABUL ETMEK ZORUNDA KALDI

Fransa'da bir basın ağası var. Hersant adındaki bu adam France-Soir, L'Aurore ve Paris-Turf gazetelerin sahibi. Hersant eski bir Fransız faşist ve Alman NAZİ'lerinin işbirlikçisiydi. Şimdi Fransız devlet başkanının başsavunucusu durumunda.

Hersant tesislerini modernleştirme bahanesiyle Fransız Komünist Partisi'nin yönlendirdiği ve Fransa'nın en büyük sendikası olan CGT'ye bağlı 1300 işçinin işine son vermişti. İşçiler bunun üzerine gazete tesislerini işgal ettiler. Günlerce süren mücadele sonucunda basın ağası geri adım atmak zorunda kaldı. İşçileri geri aldığı gibi onların diğer isteklerini de kabul etti.

Grenada Adasında Halk Yönetimi Kuruldu

Güney Afrika'da Venezüella açıklarındaki bir dizi küçük adadan biri olan Grenada'da emperyalizmin işbirlikçisi olan hükümet devrildi. Halk güçleri yönetime tamamen hakim oldu. Darbe sırasında Amerika'da bulunan devrik başbakan Gairy ABD, İngiltere ve Kanada'dan askeri müdahale istedi. Gairy eğer Grenada'daki halk rejimi yaşarsa bütün Karayip adalarının tehlikeye düşeceğini söyledi. Yani emperyalizmin çıkarları tehlikeye düşecekmiş. İşbirlikçilikte o kadar ileri gidiyorki devrik başbakan, emperyalizmi uyarıyor. «Bu halk hareketini kanla boğmazsanız, başınız belaya girer» demeye getiriyor.

İran'da Demokrasi Özlemlerinin Önüne Geçilemeyecek

● KADINLAR DİRENİNCE, ÇARŞAF GİYME VE PEÇE TAKMA ZORUNLULUĞU KALDIRILDI

● PETROL KONSORSİYUMU DAĞITILDI

İran'da iktidar boşluğu sürüyor. Mevcut hükümet ne Humeyni'ye bağlı İslam Devrim Konseylerine, ne de sol muhalefete söz geçiremiyor. Her ikisinin de isteklerini yapmaya çalışarak vaziyeti idare etmeye uğraşıyor. Zaman geçtikçe dinsel hareketin İran halkının uğrunda kanını döktüğü demokratik hak ve özgürlükler karşısında tutucu bir unsur olduğu kitleler tarafından kavranıyor. İran halkı Şahlığı yıkmanın verdiği kendine güvenle, kitlelerin gücünün önüne geçilmezliğini kavramanın rahatlığıyla özlemlerine aykırı kararları tanımıyor. İranlı kadınlar bunun güzel bir örneğini verdiler. Humeyni'nin kadınlara çarşaf ve peçe kullanma zorunluluğu koymasını binlerce kadın protesto etti. Gösteriler sırasında kadınlara bazı Humeyni yanlıları bıçakla hücum ettiler. Birçok kadın yaralandı. Buna rağmen direnişler sürdü ve nihayet hükümet bu zorunluluğu kaldırdığını ilan etti.

Bir başka olumlu gelişme de emperyalist petrol tröstlerine indirilen bir darbeyle ortaya çıktı. İran petrollerinin tüm dünyaya dağıtım ve satışını yapan ve dev petrol tekellerinin kurduğu bir ortaklıkla Şahlık rejimi zamanında yapılmış anlaşmalar feshedildi.

Ancak halen İran'ın yönetim şekli halk oylamasına sunulmuş değil. Siyasal ve ekonomik bir programa sahip bir hükümet yok. Tek tek çıkışlar halinde olumlu adımlar atılıyor. İsrail ve ırkçı Güney Afrika'ya petrol satılmaması gibi, emperyalist ülkelerle imzalanmış bazı askeri anlaşmalardan paktlardan çekilmek gibi. Ancak bunlar belli bir siyasal bütünlüğe oturan davranışlar değil.

Önümüzdeki günler İran'a daha fazla aydınlık getirecek. İlk büyük depremin ardından gelen küçük yer sarsıntıları çekiliyor şimdi. Toprak iyice yerine oturacak. Bu yerleşmenin İran halklarını sosyal kurtuluşa götüren, ona kapı açan bir nitelik taşıması ise başta İran işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilere, onların mücadelesine, öncü siyasal örgütleri TUDEH'in yönlendirmesine bağlı.

★★

Sovyetler Birliği'nin Yeni Uzay Başarısı

● ÜÇ UZAY ARACI KENETLENDİ

Uzun bir süreden beri uzayda bulunan Salyut-6 isimli uzay istasyonuna bir süre önce Sovyetler Birliği Soyuz-32 isimli uzay gemisiyle iki kozmonot göndermişti. Şimdi de Progress-5 (gelişim) adlı bir yük gemisi uzayda Soyuz ve Salyut uzay gemileriyle buluşarak kenetlendi. Böylece üç uzay aracı biraraya geldi.

Progres-5 yük gemisi uzaya yakıt, çeşitli araçlar, aletler ve ailelerinin kozmonotlara yazdığı mektupları götürdü. Bilimde ve teknikte kazanılan büyük gelişmeleri gösteren bu başarı sosyalizmin başarısıdır.

POLISARIO KARŞISINDA ÇARESİZ KALAN

Fas Kralı Hasan Savaş Konseyi Kuruyor

● FAS ASKERLERİ CEPHEDEN KAÇIYOR

Sahra'nın çocukları kurtuluş yolunda

Eski bir İspanyol sömürgesiyken İspanya tarafından Fas ve Moritanya'ya bağışlanan yurtlarını kurtarmak için Sahra halkı öncüleri Polisario Cephesinin yönlendirmesi altında kahramanca bir mücadele veriyorlar. Yurtlarının bir bölümünü kurtarmayı başaran Sahra halkı günden güne istilacı Fas'a karşı yeni zaferler kazanıyor. Fas ordusunda firarlar her geçen gün artıyor. Birçok er ve subay Polisario güçlerine sığınıyorlar ve Fas rejiminin kendillerini şöyle kandırmaya çalıştığını anlatıyorlar:

«Sahra halkı diye birşey yok. Bu toprakları Cezayir işgal etmek istiyor. Biz aslında Cezayir'e karşı dövüşüyoruz.» Birliklerinden kaçan askerler kısa zamanda bu yalanın farkına vardıklarını, Sahra halkının vatanlarını kurtarmak için dövüştüklerini anladıkları andan itibaren de silahlarını bıraktıklarını belirtiyorlar.

Bu gelişmelerden telaşlanan ve Kuzey Afrika'daki nümunelik son kral Hasan «milli toprakları korumak ve devlet güvenliğini sağlamak»la görevli bir savaş konseyi kurdu. Hasan'ın bu son çırpınışları Polisario halkının önünde ezilip gidecek.

Kurtuluş Savaşı Gazileri Şimdi Ne Haldeler?

Bir Resim, Bir Öykü

Türkiye halkı, emperyalizme karşı bir «kurtuluş» savaşı verdi. Bu savaşa katılanların çoğu aramızda yok. Kalanlar ne yapıyor? İşte Hocalı köyünde konuştuğumuz gazilerden İmam Alisi'nin yaşam öyküsü, bir bakıma bu soruya cevap olacak.

Manavgat'ın Hocalı köyündeyiz. Daracık sokaklardan geçiyoruz. Karşımızda bir ev. Köhnemiş bir yapı. Çamurdan harcı yağan yağmurlar yüzünden eriyip akmış. Tembel bir duman yükseliyor bacadan. Kapıyı çalıyorum içerden hasta ve yaşlı bir ses:

— Kim o? diyor.

— Biziz.

— Siz kimsiniz?

Anlatıyoruz. Ali Dayı, yatağından güçlükle doğruluyor. Doğrulmasına yardım ediyorum.

— Hastayım, diyor. Şeyimden su gelmiyor. O kadar harbe girip çıktım, ağrının böylesini görmedim. Bu hastalık düşmandan da betermiş meğer. Sağ gözüm görmüyor. Ellerim titriyor. Çay bardağını tutamıyorum.

DERT DERDİ AÇAR

Hal hatır soruyorum. Kısa bir hoş beş. Daha ben sormadan Ali Dayı, başlıyor anlatmaya.

— 1302'de doğdum. Bu benim tam doğumum değil. Kimbilir, babam rahmetli kaç yıl sonra yazdırmayı akıl etti. Canına ağırlık varmasın. Çocukluğum kıtlık senelerine rastlar. Bir dilim ekmeğin hasretiyle yaşadım. 25 yaşında Balkan Harbine girdim. Çatalca'da düşmanla kapıştık. Hiç unutmam. Bizim yakın köylüklerden bir hemşeri vardı. Yaralandı. Bunu sırtıma hebiçtim. Kanlar oluk oluk akar. İniler bizim femşeri. Düşman arkadan kovalar. Ayaklarım taşımaz oldu. Düşman yetişti yetişecek. Çakal öldüğüne vurduk. Ölmüş gibi bir kıyıya yattık. Düşman geçti, gitti.

«ÇANAKKALE İÇİNDE VURDULAR BENİ ÖLMEDEN MEZARA KOYDULAR BENİ»

— Daha Balkan Harbi'nin yorgunluğunu çıkarmamıştık. Bu sefer de Çanakkale'de soluğu aldık. Değerli bir zabitim (subayım) var. Beni kendine posta neferi seçti. «Ali, yanımdan ayrılma!» dedi. Öyle denize bakıyorum. Elimde dürbün, bir kuru ağacın başındayım. Denizin ufkunda kara birer nokta gibi görünüyor düşman gemileri. Noktalar giderek büyüyor. Her gördüğümü zabite anlatıyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, biraz da korkuyorum.

Düşman kıyıya iyice yanaşıyor. Yavaş yavaş bizim topların menziline giriyorlar. «Zabitim! zabitim! Düşman arının kovandan çıktığı gibi çıkıyor!» Zabitlerle kucaklaşıp, hellaşıyoruz. Kimin ölüp, kimin sağ çıkacağı belli değil. Bizim toplar gürlemeye başlıyor. İnsanlar ölüyor, kollar, bacaklar, barsaklar havaaa uçuşuyor. Sağkalan düşmanlar çil yavrusu gibi dağılıyorlar. Gözümüz onlarda. Sürünerek ilerliyoruz. Bizimkilerin ateşine onlar da karşılık veriyor. Zabitim yatmış, şöyle boylu boyunca. Ona doğru koşuyorum. Bana «Yat,» diyor. «Ben sizi şehit oldu sandım, zabitim.» Dememe kalmıyor, sol böğrümde bir sıcaklık duyuyorum. Giysilerimi açıp da baktığımda, bağırsaklarımı görüyorum. «Zabitim! zabitim! Ben vuruldum!» Ellerimle yaramı kapıyorum. Ölmek için Allahıma dua ediyorum. Nedense ölmüyorum. Zabitim kollarını boynuma doluyor. Gerisini hatırlamıyorum. Gözlerimi açtığımda bir hastanedeyim. İstanbul hastanesi. Benim gibi inleyen yaralılarla dolu. Yüzün yukarı 6 ay yattım. Konya'nın Bozkır ilçesine bağlı Karaviran köyünden bir aşçı; «Sana iyi yemekler yedireceğim,» diyerek bana etli bulgur pilavı verdi. Ağrılardan yatamaz oldum.

«... ÇANAKKALE'DE ÖLMEDİK. MEĞER DAHA ÇEKECEĞİMİZ VARMIŞ..!»

UZUN SÜRMEYEN DÖNÜŞ

— Tebdil hava için köye döndüm. Ne kadar kaldığımı şimdi günü gününe hatırlayamayacağım. Sanırım 6 ay. Çanakkale'nin yarası sızlar durur. Bu kez Yunan harbi (İstiklâl Savaşı) çıktı. Biz soluğu Mudanya'da aldık. Yaralı olduğum için, beni geri hizmetlere aldılar. Zabit beni iyi bir yere kodu. Hiç unutmam. Mudanya'da cavırın birinin bir konağı var (Rum olsa gerek). Konağının önünde, dört kornalı bir çeşme. Bizim zabite gelip yalvardı cavır. «Ben de aranızda kalayım. İki bağım var, sizin olsun.» Zabit iki ere buyruk verdi. «Elinden bir senet alın, gidin öldürün!» Cavır da olsa ciğerim acıdı.

TEZKERE

— Tezkere alıp memlekete döndük. 1334'de babam öldü. Ardında iki sarı lira borç bırakarak. Korkunç bir yokluk var. Bir koçum vardı, satıp ödedim. Diyeceğim bir çile bitti, bir çile başladı. Çanakkale'de ölmedik. Meğer çekeceğimiz varmış!

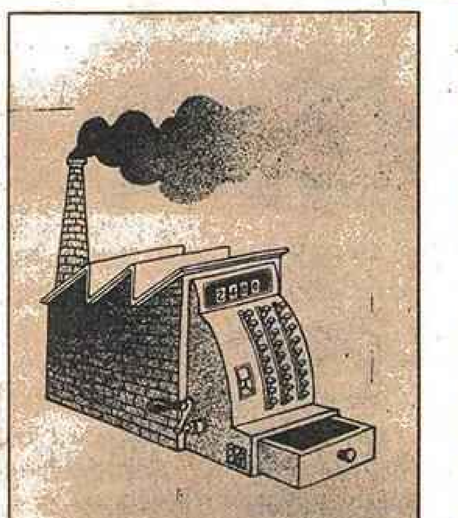
Ali Dayı sözlerini böyle bağladı.

Şimdi o, köhne evinde, saralı karısıyla, ömrünün kalan çilesini dolduruyor. O, yakın tarihin canlı tanığı, öldüğünde köylülerinden başka kimsenin haberi olmadan bu dünyadan göçüp gidecek. Hem de her dalı meyve dolu şu dünyada, doyasıya bir yemek yiyemeden!

Tekeller Kendilerini Ele Veriyor

PAKTAŞ 100 MİSLİ BÜYÜMÜŞ

- **ŞİRKETİN CİROSU 100 MİSLİ BÜYÜRKEN İŞÇİ ÜCRETLERİNE AYRILAN PAY 40 MİSLİ BÜYÜYOR**

Tekellerin «Yurt Ekonomisinin Hizmetinde» büyümeleri üzerine alabildiğine övündüklerini görüyoruz son günlerde. Çarşaf çarşaf ilanlar veriliyor günlük basına. Tekellerin ilan paralarıyla semiren renkli basın da, bu görevini doğrusu layıkıyla yapıyor.

Ancak sermayenin övünürken yaldızlı sözleriyle kendini ele verdiğine de tanık oluyoruz. PAKTAŞ'ın 1969'daki yıllık cirosu 41 buçuk mliyon lira iken, 1979'da aylık cirosu 457 milyon liraya ulaşmıştır. Oysa, aynı yıllarda personel ücretleri yıllık 10 buçuk milyondan, aylık 36 milyona yükselmiştir. Şirketin çalıştırdığı işçi sayında, bu on yıllık süre boyunca hiçbir artış olmadığını varsaysak bile, işçi ücretlerindeki artış 40 misli olmuştur. Sermaye 100 misli büyüken, işçi ücretlerine ayrılan pay 40 misli büyüyor. Kaldı ki, şirkette çalışan işçi sayısının artmamış olması imkansızdır. Bu durumda, işçi başına ücret artış oranının bu görünüşe yansımadığı ve bu sayının çok altında olduğu açıktır.

PAKTAŞ'ın kendi verdiği sayılar bile, büyüyenin gerçekten kendisi, küçülenin ise işçiler olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Tekellerin kendi ağızlarıyla ortaya koydukları bir şey daha var: «Yurt Ekonomisinin Hizmetinde» sözünden, ülke kalkınmasını ve emekçilerin hayat düzeylerinin yükselmesini değil, tam tersine, sermaye ve kârlarının büyümesini anladıkları...... Sayıların teşhir ettiği asıl gerçek, bu!..

Ödemiş Gerçek Bürosu Açıldı

Ödemişli işçi sınıfı sosyalistleri kendilerine bir yer tutarak «GERÇEK İrtibat Bürosunu» geçtiğimiz hafta içinde açtılar. Ödemiş Gerçek bürosu, gazetenin çevrede yaygınlaşması, abonelerinin artırılması ve yöre haberlerinin en kısa ve sağlıklı yoldan gazete merkezine ulaştırılması görevlerini yerine getirecek.

Gerçek Ödemiş İrtibat Bürosunun açılması tüm demokratlar ve ilericilerce olumlu karşılandı. Bilindiği üzere Ödemiş ve çevresi önemli bir tarım işçileri merkezi. Her yıl dışarıdan binlerce ve binlerce işçi pamuk ve tütün için kente geliyor. Geri kalmışlığın, yokluk ve yoksulluğun çaresiz duruma düşürdüğü bu emekçilerin çağdaş düşünce ve mücadele araçları ile donatılması, zorunlu olduğu kadar onurlu bir görevi yerine getirmek demek olacaktır.

Önümüzdeki dönemde Ödemiş Gerçek Bürosundan emekçilerle en canlı bağları kurması onların sorunlarına tercüman olması beklenmelidir. Bu aynı zamanda işçi sınıfı sosyalizminin emekçiler içinde yaygınlaşması ve kökleşmesi demek olacaktır.

Gerçek İrtibat Bürosunun adresi aşağıdadır:

Halil Çatal

Dr. Mustafa Bey Cad. Ertuğrul Sok. No: 32, Kat: 2 ÖDEMİŞ - İZMİR

Gerçek Orman Köylüleri İle Konuştu

Ormandan Milyonları Vuranlar Varken, Bizler Ölmekte ve Ezilmekteyiz

Ülkemiz işçi ve emekçi yığınlarının yükselen pahalılık ve zamlar karşısında tepkileri artmaktadır.

Gerçek, halka umut vaadedenlerin neler yaptığını, halkın kendisinden dile getirdi .

Çanakkale Ayvacık ilçesi Kısacıkaltı köylüleri yaşama ve koşullarının düzeltilmesini istediler.

Bize Adınızı söyler misin?

— Adım Mustafa Dikbasan, Mustafa Serin.

GERÇEK : Ne iş yapıyorsunuz?

— Ayvacık Orman işletmesi Baharlar Bölgesi Dikilidağ mevkiinde Vahidi Fiyat anlaşması yaparak kesim işinde çalışıyoruz.

GERÇEK : Köyünüzde kaç kişi bu işte çalışmakta?

— Yaklaşık 120 kişi burada çalışmaktadır.

GERÇEK : Sorunlarınızı bize anlatır mısınız?

— 1978 yılında kesimini yaptığımız keresteleri ayırmıyorduk ve yüzde 80'ini biz a l a r a k satıyorduk. Bu yıl kesimden sonra kestiklerimizi Lifyonga ve ibreli olmak üzere ikiye ayırdığımız gibi, kalın kuturlu lifyonganın tamamı orman tarafından alınarak bize ince odunları (ibreli) vermektedirler. Bize verilen (emeğimiz karşılığı) odunları alacak kimse bulamıyoruz. Böylece Güçleşen hayat şartlarına karşı bizim gelirimiz kısıtlı.

GERÇEK : Herhangi bir sosyal güvenceniz var mı,

— Orman içinde her türlü sosyal güvenlikten yoksunuz. Kesimde yüklemede gerçek üretim içinde yeralan bizler hergün sakatlık veya ölüm tehlikesiyle karşı karşıyayız. Hiçbir hakkımızı talep edemiyoruz. Sigortamız yoktur.

GERÇEK : İş kazaları oluyor mu?

— Tabii geçen yıl Bedri Kurtaran adlı köylümüz yükleme sırasında tomruk altında kalarak öldü.

GERÇEK : Hangi Bölgede?

— Ayvancık Orman işletmesi Baharlar bölgesinde ölen arkadaşımızın ailesi ortada döküldü kaldı. Bir yanda ormandan milyonları vuranlar varken, gerçek hak sahipleri olan bizler ölmekte ve ezilmekteyiz.

GERÇEK : Bugünkü durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Metre küpü 70 liradan 3 m^3 mal kesebiliyoruz. Elimize 210 lira geçiyor, bunun 100 lirasını motora masraf olarak veriyoruz elimize geçen parayla da geçinemiyoruz.

Ayrıca: bu kesimini yaptığımız malın tesliminde de güçlükler çıkartırılmaktadır.

GERÇEK : Önerileriniz nelerdir?

— Satışı 3000-4000 liradan. Tomruğun kesimi 150 liradan olmalıdır. CHP'ye oyumuzu bizleri aracı ve tefeciden kurtaracak diye verdik ne yazık ki yanılmışız.

YAŞAMAK, ÖLMEK VE BİRLİK ÜZERİNE...

Son günlerde ülkede birlik ve beraberlik sağlama temennileri yine arttı. IMF'nin talepleri belliyken ve hükümet yeni tedbir paketi hazırlığı içindeyken bu teranenin yine ortaya çıkması boşuna mı?

Böyle zamanlarda birlik beraberlik lafları aklımıza hep Cumhuriyetin ilk yıllarının ünlü sloganını getirir:

«Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için!»

MC'lerden devralınan «enkaz»ın parababalarının yolu üstünden kaldırılıp emekçilerin sırtına yıkılması gayretleri bu sloganın gerçek anlamını günümüzde eni konu ortaya serdi:

Birimiz hepimiz için (yaşasın), hepimiz birimiz için (ölelim)!

gedik taşı

BİZİM SINIF

Seydali

Gerçeğe mektup

Maoculuk Niçin Gericidir?

Çünkü biz emekçilerin gözünde: insanın bir diğer insan tarafından sömürülmesi, bir halkın, bir ulusun diğer bir halk ve ulus tarafından sömürülmesi, bir devletin diğer bir devlet tarafından denetim altına alınması gericiliktir.

Nasıl ki, faşizm bir geri düzen, bir baskı, bir kan emici sömürücü düzen ise: işte maoculuk da öyle gerici bir düzendir.

Burası KAMBOÇYA.—

Geçmişteki maocu yönetim: Bir sistem, bir düzen halk iktidarı, proletarya iktidarı kisvesi altında, halkına baskı, zulüm yapıyorsa, 12 yaşındaki çocukları okullarından alıp, okulları kapatıp günde 15 saat kırlarda bir öğün doyurucu olmayan, daha doğrusu yenilecek nitelikte olmayan yemek ile çalıştırıyorsa, şehirleri boşaltıp halkı tümüyle hayvanların bile yaşama olanakları az olan kırlara sürüp çalıştırıyorsa, aile yuvalarını dağıtıp erkekleri başka, kadınları başka, çocukları başka bölgelere sürüp, karıyı kocadan ,anayı çocuktan ayırıyorsa, çalışamıyacak durumdaki hasta ve yaşlıları topluca katlediyorsa, MAOCULUK SÜPER GERİCİDİR!

Bugün dünya emekçi halkları faşizmle nasıl savaşıyorsa, gerici maoculukla da aynı şekilde savaşıyor. yılmadan savaşacaktır da. Eğer maoculuk gerici olmasaydı, kahraman KAMBOÇYA halkı bir iki gün kısa bir zamanda onları kaçırtıp kendi proletarya iktidarını kuramazdı. Eğer halklardan yana ilerici bir düzen olsa idi, yıkılamazdı.

Burası MAOCU ÇİN.—

İşte maoculuğun gerçek gerici yüzü yaşadığımız şu son günlerde tekrar tüm dünya emekçilerinin gözleri önüne serildi. Önce emperyalist, kan emici ABD'ye sırtını dayadı, ülkesinin kapılarını ardına kadar açtı, «Buyur halkımı birazcık da sen sömür!» diye. Daha sonra, her gün biraz daha ezilen halkının yer yer uyanışını, gerici yönetime baş kaldırışını önlemek amacıyla içerdekilerin dikkatini dışarıya çekmek için bir de kalktı tam bir gerici ağzıyla konuşarak, «Ben VİETNAM'a biraz kızmıştım, şuna biraz ders vereyim,» deyip SAVAŞ açtı. Hem binlerce insanın katline sebep oldu, hem de dünya barışını tehdit etmeye kalkıştı. Ama kahraman Vietnam halkı 30 yıl Fransa'ya, 15 yılda Amerika'ya karşı savaşıp nasıl onları mağlup ettiyse, gerici MAOCU ÇİN'in sonu da AYNI olacaktır.

Burası da TÜRKİYE'MİZ.—

Nasıl ki maocu ÇİN, ABD ile kol kola giriyorsa, kendi halkının kanını emdirmeye müsade ediyorsa, bizim de kendini ilerici, halkından yana gösterip aslında halkına ve emekçilerine düşman olan maocularımız ellerinde silahlar, faşist milliyetçi hareketle kol kola girip, onlara yardımcı olup ekmeklerine yağ sürerek, kendi halkına ateş etmekte, gençleri ve emekçileri öldürmektedirler.

Kan düşmanı vampirler olan faşistlerle işbirliği yapan maocular, KAHRAMANMARAŞ'ta gebe kadınları, kundaktaki bebekleri öldüren gözlerine kan dolmuş bilmem kimin kurtları, komandoları ile zaman zaman beraber çalışan, emirleri CIA'den alan MAOCULAR, GERİCİNİN GERİCİSİDİRLER.

İsviçre 6.3.1979
Gerçek okuru emekçi
Hakkı Çalışkan

Kuyruklu Hayat

Zaten halkımız kuyruğa alışıktır. Alıştırılmıştır. Hemen hemen yarı ömrünü kuyruklarda geçirir olmuştur.

Ekmek kuyruğu, gaz kuyruğu, şeker kuyruğu, kahve kuyruğu (bu kuyruk iptal edildi. Bu mal hiç yok.) tüp gaz kuyruğu, ucuz kıyma kuyruğu vs., vs.. Otobüs ve dolmuş kuyruğu ile maç kuyruğu en ünlüleridir.

Böylece halkımız en hayati ihtiyaçlarını bile «kuyrukla» elde etme «savaşı» vermiştir. Bu gidişle daha da fazla verecektir. Eee savaş bu, yenmek de var yenilmek de. Tam sıra gelince «bitti» lafını alıp eli boş dönmek de...

Son günlerde en amansız savaş «sigara» ve «benzin» üzerine veriliyor.

Karda kışta, yağmurda çamurda saatlerce Tekel bayileri önünde çile doldurup sonunda iki paket sigara alabilmenin mutluluğunu duymak! Az şey mi? Ama en az 6-7 saat benzin istasyonları önünde sabır taşı olmak ve sonunda «bitti» lafını almak... Ne yapalım, yenik düşüldü! Ertesi günkü mücadele için gece yarısından davranmak gerek.

Radyo ve Gazete haberlerine göre Bulgaristan ve Yugoslavya'da yaptırılan bir miktar sigara ile Sovyetler Birliği'nden alınan bir miktar petrol geliyor imiş!

Acaba kısa bir süre için «ateş kes» ilan edilecek mi? Yorgun kuyruk savaşçıları biraz soluk alacak mı? Daha zorlu ve zorunlu savaşlara hazırlanmak için.

Yeter de be kardeşim! Dünyaya kuyruklarda ömür tüketmeye. GELİNMEZ..!

AYŞE ÇETİN

Gerçek

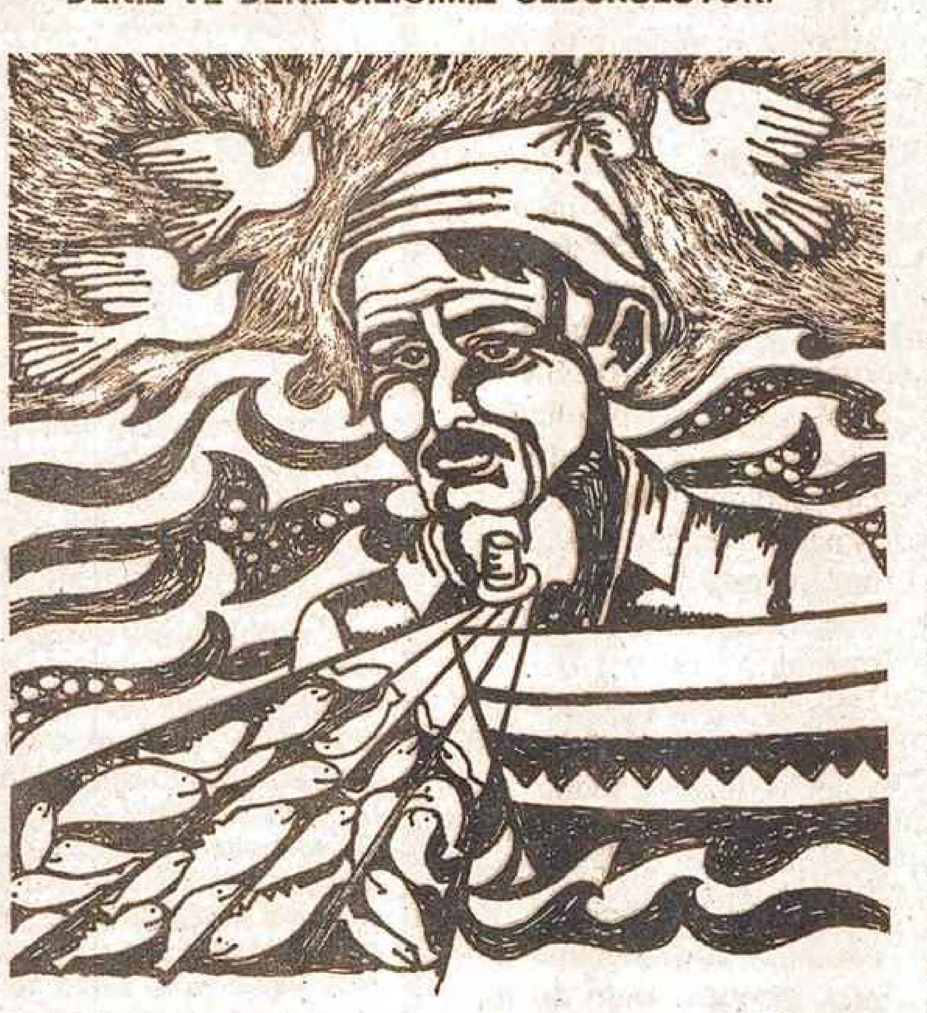
FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Kuşadalı Deniz Emekçileri Haykırıyor:

Karatrata, Trol, Irıp Mayıs-Haziran-Temmuz Ağustos'ta Yasaklansın!

● BALIK YUMURTALARI KIYIYA TEPE TEPE YIĞILIYOR DENİZ VE DENİZCİLİĞİMİZ ÖLDÜRÜLÜYOR!

Aydın GERÇEK Muhabiri Hüsnü Ertürk

Kuşadası Aydın'ın kıyı il-çesi. Turistik değerini ve gü-zelliğini bilmiyen yoktur. Halkı tütüncülükle, balıkçı-lıkla vb. geçiniyor. 1965 Yı-lında balıkçılarda birleşmiş-ler, Balıkçılar Derneğini kur-muşlar. Derneğe gittim. De-niz emekçilerinin çektikleri tüm zorlukları yüzlerine iş-lemiş deniz. Hava uygun ol-madığı zaman genellikle der-nek lokalinde oturuyorlar. Dernekte dama oyunu çok ilgi çekiyor. Hayli de usta o-lanlar var. Ustaların oyunla-rını zevkle izliyorlar. Çok ne-şeli, işten insanlar.

Bir deniz emekçisine so-ruyorum:

— Derneğinizi kimler kur-du?

— Kurdular ama kimler bilmiyorum.

Süleyman Özyağcı adlı de-niz emekçisi arkadaş cevap veriyor:

— 1965'de kurduk ağabey, üyesiyim, Mehmet Ali Şen-gün, Halil Şahintürk, Secat Bademci, Mehmet Kaynak kurdular. Sağolsunlar çok iyi yaptılar...

— Dernek kurma ihtiyacı-nı neden duydunuz?

Süleyman Özyazıcı arkadaş «Ben anlatayım ağabey,» di-yor ve anlatıyor:

— Halil Şahintürk'ün baş-kanlığındaki Yönetim Kuru-lumuz çok iyi çalıştı. Deniz-den tuttuğumuz balıktan % 3 vergi alınıyordu. Bu vergi-yi devlet almıyordu. Selçuk-lu bir balık ağası alıyordu. Kendisi devletmiş gibi, ağa-bey! Bu vergiyi biz vermez-sek devletin jandarması ile Selçuk'a karakola götürülü-yorduk, dövülüyorduk, ağa-bey... Çok kötü günlerdi. De-niz hepimizin, tekne bizim, balık Rıdvan Beyin oluyor-du DERNEĞİMİZ BUNU ÖN-LEDİ.

Kuşadalı balıkçıların ne gibi sorunları olduğunu sor-dum.

— Burası balıkçı barınağı-dır. Bayındırlık Bakanlığın-dan Kuşadası Liman başkan-lığına gelen yazıyla lokanta-lar masalarını en az iki met-re deniz kenarından (Balık-çı barınağından) uzağa ku-rabilecekti. Bu yazı tebliğ ya-pılmıştır.

— Bunun size ne gibi ya-rarı var?

— Çok yararı var ağabey. Yazın kayıklarımızı barınağı-mızın kıyısına bağlıyoruz. Kayıklarımızın içine yazın giremiyoruz. Kayıklarımızı çöplük haline getiriyorlar. Sigarayı içip içip denize di-ye kayığımıza atıyorlar, ağ-larımızı yakıyorlar. Pek çok arkadaşlarımızın ağları yan-dı. Bir ağ 25-30 bin lira. Za-ten şimdi balık av malzeme-si de bulunmuyor. Ekmeği-mizden oluyoruz. Biz balıkçı-yız, deniz emekçisiyiz, yazın yalınayak dolaşırız. Kayığı-mıza bineriz, kadeh, şişe, ta-bak kırıkları... Ayağımıza batıyor, yaralanıyoruz, sargı-larla dolaşıyoruz, diyor Sü-leyman Özyağcı...

— Başka derdiniz?

— Dert biter mi? diyorlar. Tezkere derdimiz var!

— Nedir bu tezkere?

— Bu avlanma ruhsatı-dır... Bu tezkereler zamanın-da gelmiyor. Benim tezkerem altı ayda gelebildi ,diyor Sü-leyman Özyağcı. Hiç gelmi-yenler de var.

— Bizim balıkçı barınağı 50 metre. Barınağımıza 35 metrelik tekneler geliyor, manevra yapıyor. İlker ve Öncü motorları bu manevra-larda kırıldı. Hiçbir garanti-miz yok. Mal sahipleri Bağ Kur'a üye oldu. Deniz Emek-çileri sahipsiz, yarınından bu gününden ümitsiz. Bizim için hayat çok ağır, zor şartlarda çalışıyoruz, anlatmak zor...

Enver Nuhay söylüyor: «Bizim kayık çekme yerleri-miz var. Şimdi oraları gazi-nolar, lokantalar zaptetti. Ka yık çekme yerlerimiz çok a-zaldı. 3-4 yüz kayık var, bun-ların en çok 8-10'u çekilebi-liyor. Kayık çekme yeri so-runumuz belediye ve devlet-çe çözümlenmelidir.

— Benim adım, Hüseyin Portakal. Abe balıkçılık teş-kilat işi, teşkilatın olursa, hava güzel olursa güzel olur. Her zaman güzel olmaz, beş kilo tutarım, on kilo tuta-rım, hiç tutamam. Çok tehli-ke geçirdim, binlerce geçir-dim. Arkadaşlar doğru söy-lüyor.

Enver Nuhay konuşuyor: «Bölge Su Ürünleri Kanun Kitabı Sürütme aletlerinin kullanılması dört ay yasak dedi. Sürütme diye Trol, Ka-ratrata ve ırıp'a denir. Bu dört ay Mayıs, Haziran, Tem-muz ve Ağustos'tur. Bakan-lık bu dört ayda sürütme ile avlanmayı yasakladı. Der-nekler, bundan çıkarı zedele-nenler: «BALIKLARIMIZ YUNAN SULARINA KAÇI-YOR» diye İzmir Bölge Su Ürünlerine müracaat ettiler, trolün, karatratanın, ırıpın serbest olmasını istediler. İz-mir Su Ürünleri Başkanlığın kararına rağmen müsade et-ti. Denizin dibini taradılar ağabey. Karatrata, elinden yüzüğünü denize atsan tarar getirir. Denizimizde geçen yaz balık neslini kuruttular, geçen yıl bu dört ayda, kü-çük tekne balıkçılarına, pa-ragatçılara, volicilere ekmek kalmadı. Deniz kenarı tepe tepe balık yumurtaları ile yı ğıldı. Ağabey, sürütme ile de niz ölüyor. Balıklarımızın Yunan sularına kaçtığı ya-lan. Aynı aylarda Yunanlı-lar da trolü vb. yasaklar. On-lar trolcülük yaparsa Yunan hükümeti tekneyi satar, çok ağır ceza verilir. Denizimize, balıkçılığımıza, biz deniz e-mekçilerine yazık. Bu dört ayda hükümetin kararına u-yulması için her şey yapıl-sın.

— Kooperatif için ne dü-şünüyorsunuz?

— Kimseye güvenim kal-madı (Enver Nuhay).

— Deniz emekçileri olarak Kooperatifte örgütlenemez misiniz?

— Örgütlenirsek çok iyi olur, ama biraz sonra çıkar-cılar egemen olur. Zaten be-ni de onlar istemez...

Enver Nuhay şöyle devam ediyor: «Yazın gel seni gez-direyim, kendin gör, kimler kimleri sömürüyor...»

Hasan Güçlü amca da: Kı-saca şunları diyor:

— 4 aylık trol yasağına u-yulsun, uymayanlar en ağır biçimde cezalandırılsın.

Sandalımıza rahat girelim, barınağın etrafı uygun hale gelsin.

Yeterli çekek yerleri kurul-sun.

Kuşadası Ordina Kararı ile 1000 metre eni boyu denizde ağ atma, voli yasak. Bize at-tırmıyorlar, yat sahipleri, kaptalisler atıyor. Biz attık mı işimizden gücümüzden o-luyoruz. Kendi denizimizde hırsız gibiyiz. Şimdi, bot ko-mutanının, bekçinin uyuma-sını bekliyoruz. Zaten sosyal güvencemiz de yok. Sigorta-sızız.

— Balıkları nasıl satarsı-nız?

— Büyük bir balıkhanemiz vardı, gazino oldu. Bize 3 metre bir yer çevirdiler. Ora-da açık artırma ile satarız. Daha orada alınan balıklar % 100'den fazla fiyatla satı-lır. Biz kimseye balıklarımızı satamayız, zaten almazlar da... Gece sabaha kadar de-nizde balık tutarız. Diyelim gazinocunun 150 kilo balığa ihtiyacı var, bizim tuttuğu-muz 10 kg. balığı gazinocu bizden alırsa ona balık tüc-carı ihtiyacı kadar balık ver-mez. Onları kendilerine bağ-lamışlar, bizi de bağlamışlar.

Mahmut Kaynak: «Balıkçı aç, her zaman aç. Kazanan tüccar. Biz ağ alırız, kayık benzin motor tüketiriz, zor karnımız doyar. Balık malze-mesi de bulamıyoruz. Japon-ya'dan ithal bir yıldır yapıl-mıyor Devlet balık av malze-mesi sağlamalıdır.

Yazdıklarımı tüm balıkçı-ların haklı saygısını kazan-mış Ekselans'a (Mutafa Ta-ka) okuyorum.

«Çok doğru, çok doğru!» diyor.

GERÇEĞİN DİLİ

Maocu Aydınlık ve İhbarcılık

Aydınlık gazetesinin Türkiye solundaki gru-lar hakkında başlattığı yazı tefrikası, maocuların ihbarcılık ve karşı-devrimcilik görevlerinin ye-ni bir yansımasını teşkil ediyor.

Bilindiği gibi bu grubun şefleri, 12 Mart dö-neminde 200-300 sayfalık ifadeler vererek yüzler-ce devrimcinin, ilericinin, yurtseverin isimlerini ihbar etmişler, onlardan pek çoğunun üzerindeki faşist baskıları yoğunlaştırmışlardı.

Aydınlık grubunun lideri Dogu Perinçek'in, diğer liderlerinden Halil Berktay'ın emniyette verdikleri ifadeler ve yaptıkları geniş açıklama-lar, siyaset tarihinin bir yüz karası olarak dur-maktadır. Bu belgeler, son zamanlarda bir kez daha yayınlanmıştır.

Adı, geçen kişiler ve onların peşindekiler, a-lınlarındaki bu simsiyah kara lekeyi, aradan ge-çen yıllarda her taraflarına yaymışlar ve tepe-den tırnağa kadar kara ve karanlık içine gömül-müşlerdir.

Onların yolu artık emperyalistlerin, yerli iş-birlikçilerinin ve dış ya da iç gizli servislerin yo-ludur. Onların yolu karşı-devrim yoludur. Halk düşmanlığı yoludur.

Egemen gerici güçlerin sola karşı yeni tertip-ler ve «operasyonlar» düzenlediği bir sırada, Ay-dınlık gazetesi'nin gizli servislerden alınmış bil-gilerle ihbar ve iftira furyasına başlaması, bu ka-ranlık komplonun bir parçasıdır. Ve maocular bu karanlık güçlerin maşaları arasında canla başla görev yapmaktadırlar.,

Mazot Sıkıntısı En Çok Emekçi Şoförleri Etkiliyor

Şoförlerle Röportaj

Bugün sayıları milyonu aşan emekçi şoförlerin sorunları kendi boyutlarını aşmaktadır. Gerek mazot, gerekse yedek parça sorunu Türkiye'de acil çözüm bekleyen sorunların başında gelmektedir. Hükümet emekçi halkımıza bir dolu ekonomik ve demokratik vaadlerde bulunarak iktidara geldiği halde bir yıllık icraatında tekelcilere ödün vere vere giderek onların dayatmaları karşısında pes etmiştir. Şimdi de halkı-mızı yeni yeni «özveri» telkinleriyle uyutmaya çalış-maktadır. Mazot sıkıntısı en çok emekçi şoförlerin belini bükerken, yedek parçacılar da onları haraca kesmekte devam ediyorlar. Bu arada şoförlerin so-runlarıyla ilgilenen meslek kuruluşlarının olmadığı, ol-sa da bunların yöneticilerinin —çoğu yedek parça tüccarıdır— sadece kendi çıkarlarını düşündükleri apaçık ortadadır. Dolayısıyla apaçık ortada olan bir başka gerçek de, bu sömürü düzeni sürdükçe, ekono-minin yükünün büyük bir kısmını omuzlarında taşıyan emekçi şoförlerin dertlerine deva bulunamıyacağıdır. Kocaeli muhabirimiz Atanur Temur'la yaptıkları söyleşide şoför arkadaşlar sorunlarını şöyle dile ge-tirdiler:

GERÇEK : Sorunlarınızı anlatır mısınız?

CEVAP : Bizlerin dünya-yı ve Türkiye'nin yollarını ağ gibi ören şoför emekçi-lerin, sorunlarına hiç aldı-ran yok. En önemlisi, kitle taşımacılığı ve nakliyecilik yükünü omuzlarımızda sür-dürdüğümüz halde sorun-larımızın başında gelen mazot yokluğu bizleri yıl-gınlık içinde bırakmıştır. Çoğumuz (Kamu sektörleri şoförleri hariç) yüzbinlerce borç harçla aldığımız ara-baların senetlerini dahi ö-deyemez durumdayız. Çün-kü sefer yapmak için ma-zot yok.

GERÇEK : Kaç gündür mazot kuyruğundasınız?

CEVAP : Ben altı gündür kötü hava şartları altında beklemekteyim. Sırası ge-lene bir teneke mazot ve-rilmekte, bu da ancak 80-90 kilometre yol kat etme-mize kafi gelmektedir.

GERÇEK : Mazot bayi'-ine kaç günde bir yakıt gelmekte, bir tanker mazot kaç taşıta yetmektedir?

CEVAP : Beş günde bir bayilere mazot ikmali ya-pılmaktadır. Bu da ancak bir tankerdir. Bir tanker mazot 40-50 araca yetmek-tedir. Oysa memleketimiz-de yüzbinlerce araç mazot kuyruğunda beklemekte. Bunun yanında traktör kul-lananların da aynı sorun-ları mevcuttur.

GERÇEK : Sizler mazot sorunu için ne gibi önlem-ler düşünüyorsunuz?

CEVAP : Bizler kendi a-ramızda toplanıp beş ar-kadaşı temsilci seçtik, Ko-caeli Valiliğine gönderdik. Sonunda bize ancak iki tanker daha mazot verile-ceği haberi geldi.

GERÇEK : Son günlerde mazot'tan başka yedek parça ve lastik sorunu ol-duğu gerçek mi?

CEVAP : Evet, ülkemiz-de yedek parça bulmak bü-yük bir sorun. Bu parçalar dış ülkelerden büyük fi-nans kuruluşları tarafından alınır. Denetimsiz bir fiyat-la bize büyük paralar kar-şılığında satılmakta. Bizler maksimum fiyatla almak zorundayız. Çünkü araba borçlarımızı ödemek, aile-lerimizi geçindirmek zo-rundayız.

GERÇEK : Sizce sorun-lar nasıl çözümlenir?

CEVAP : Birlik olup koo-peratif kurmayı sağladığı-mız takdirde ve devlet ye-dek parça sorununa eğilir-se sorunlarımızın bir ölçü-de çözümleneceğine inan-maktayız.

GERÇEK : Teşekkür e-deriz.

CEVAP : Bizler de GER-ÇEK gazetesine ve tüm e-mekçi yoldaşlarımıza se-lamlarımızı sunarız.

Süngülerin Bastıramadığı

Lassa Direnişi Burjuvaziyi Korkuttu

● İŞÇİLER İŞTEN ATILAN ARKADAŞLARI İÇİN DİRENDİLER

● PATRON, DİRENİŞİ KIRINCAYA KADAR ELİNDEN GELENİ YAPTI

İzmit'in Köseköy yakınla-rındaki LASSA Lastik Fabri-kası'nda, 6 Şubat günü 900 kadar işçi direnişe geçmiş-ti. İşveren, «temizlik için işi 15 dakika önce paydos ettik-leri» gerekçesiyle, ilerici 100 işçiyi ve 19 işçi temsilcisini işten atınca, işçiler bu saldı-rıya boyun eğmediler. Atılan arkadaşlarıyla birlikte fabri-kaya girmek istediler. Karşı-larına, fabrikayı kordon al-tına alan, süngü takmış jan-darmalar çıktı. İşçiler zorla-yınca, jandarmalar havaya ateş açtılar. Patronun her türlü provokasyonu yaratabi-leceğini gören işçiler, fabri-kaya girmekten vazgeçtiler; süngüyarası alan arkadaşla-rıyla birlikte, grevdeki bele-diye işçileriyle dayanışmak üzere yürüyüş yaptılar.

İşçilerin direnişi, olgun ve disiplinli bir hava içinde sü-rerken, Lastik-İş Sendikası genel merkez yetkililerinin işverenle görüştüğü ve pazar-lığa oturduğu görüldü. Daha sonra işveren, «direnişin ya-sal olmadığını, işbaşı yap-mazlarsa, tüm işçilerin iş a-kitlerinin feshedileceğini» a-çıkladı. Kocaeli Valiliğince yapılan bir başka açıklamada da, «atılan işçilerin tekrar i-şe alınacağı» belirtildi. Bu-nun üzerine işçiler, direnişi durdurarak 13 Şubat günü iş-başı yaptılar. Ama araların-da, atılan 119 arkadaşları yoktu.

LASSA direnişi, işçi sınıfın gücünü ve işçilerin birliğinin, dayanışmasının patronları ne derece korkuttuğunu bir kez daha kanıtladı. Ancak, di-renişin amacına ulaşamadığı göz önünde tutulursa, bu ey-lemden çıkarılacak bazı ders-lerin bulunduğu da açıktır:

● Burjuvazi, beklemediği bir direnişle karşılaştığında, her türlü saldırıya başvura-bilir.

● İşçiler, bir direnişi baş-latırken, olumlu-olumsuz bü-tün koşulları değerlendirmek, gözönünde tutmak, gerekli bilinç ve dayanışmayla ha-zırlıklı olmak zorundadırlar.

● Direnişin doğruladığı bir gerçek daha var ki, GER-ÇEK gazetesi bu durumu sü-rekli vurgulamaktadır: E-mekle sermayeyi, işçi sınıfı ile burjuvaziyi uzlaştırma ça-basında olan sosyal demokrat hükümetin bu politikası, bur-juva çıkarlarını koruma ama-cına yöneliktir. İşçiler, sınıf mücadelesini, kendi siyasi örgütleri öncülüğünde yürü-temedikleri takdirde burju-vazi her türlü direnişi bastı-rabilecek gücü kendinde bu-lacaktır.

Demirel Vatan Kurtaran Aslan Pozlarında

● SOSYAL DEMOKRASİNİN BASİRETSİZ POLİTİKASI YÜZÜNDEN KENDİLERİNE GÜN DOĞDUĞUNU GÖREN GERİCİLER ERKEN SEÇİM İSTİYOR

Pişkinliğin böylesi görülmedi. Kendi yaptıklarının şimdi hesabını soruyor!

Demirel, «vatan kurtaran aslan» pozlarında yurt gezilerine başladı. Böylelikle AP, «seçim kampanya-sı»nı erkenden başlatmış oldu. AP' nin bu işe bu kadar erken soyun-ması elbette nedensiz değil. Çün-kü AP, 1979 kısmi senato seçim-lerini bir erken seçime dönüştür-mek istiyor. İstiyor ki, işbaşındaki sosyal demokrat hükümetin başa-rısızlıklarını sıcağı sıcağına oya dönüştürebilsin, oylarını arttırabil-sin. Bunun için Demirel, miting meydanlarında «Bıraksınlar bir ay-da memleketi kurtaralım!» diye bol keseden atmaya başladı.

Demirel, Ecevit hükümetinin sağladığı malzemeler sayesinde tantanalı bir geziye başladı. Sosyal demokrasinin «umut» olduğu ma-salı umulandan da kısa bir sürede tam anlamıyla iflas edince, tüm gericilerle birlikte AP'ye de yeniden gün doğdu. Sosyal demokrasinin bugüne dek ısrarla sürdürdüğü ba-siretsiz politika ellerine o kadar çok malzeme verdi ki, MC'ciler, za-manında kendi yaptıklarına rağ-men halkın karşısına çıkacak yü-zü buldular. Yoksa, halka kan kus-turan MC'ciler, erken seçim isteme cesaretini biraz zor bulurlardı.

AP ve diğerleri, yarım ağızla da olsa erken seçim istiyerek, sosyal demokrasiyi köşeye sıkıştırma he-sapları yapmaktadırlar. Aslında sosyal demokrasi, kendi kendini köşeye sıkıştırmıştır. Faşist terör yuvalarının üzerine gideceği yer-de, «çareyi» bir zamanlar kendisi de karşı çıktığı halde sıkıyönetim ilân etmekte bulan, ekonomik bu-nalımı emekçilere kemer sıktıra-rak «aşmaya» çalışan ve emperya-lizme bağımlılığı daha da arttıra-cak yollara başvuran sosyal de-mokrasi, kısa sürede çıkmaza sap-lanmıştır. Bu durumu istismarda yarar gören cümle gericiler ve fa-şistler de, yeniden kurtarıcı pozla-rına bürünmenin imkanını bul-muşlar ve gittikçe daha büyük sı-kıntılar içine itilen kitlelerin kar-şısında erken seçim isteğiyle arzı endam etmeye başlamışlardır.

Gerçek

sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: Sönakın Ofset Baskı Tarihi: 19 Mart 1979